

Včelnice

David Talacko
ZAN balejová . mrázová
zimní semestr 20/21, fa čvut v praze

Kachnička

„Včelnice v městském parku trojské Botanické zahrady“

Místo

Včelnici navrhuji do zadní části parku botanické zahrady. Nachází se v blízkosti vstupu z ulice K Pazderkám na volném prostranství u skleníku skalniček. Terén je zde rovinatý. Co se týče okolní zeleně, jedná se spíše o dřeviny a keře. Místo je hojně využíváno k odpočinku a relaxaci, ať už na navržených lavičkách či na dece. Jelikož se jedná o zadní část botanické zahrady, je toto místo často navštěvováno obyvateli z blízkých bytových domů. Jako nevýhodu beru stavbu na místě jako je botanická zahrada, je zde riziko poškození okolí stavby, proto se snažím používat techniku v co nejmenší míře, zároveň bude kladen důraz na ochranu zeleně. Výhoda místa je rozhodně v umístění, včely jistě ocení botanickou zahradu s nepřeberným množstvím květů. Z hlediska dopravy pro včelaře je místo také přívětivé - blízká ulice K Pazderkám. V zimě je místo udržováno správou parku. V létě a hlavně na jaře se místo promění v květinový ráj. Včely budou místo obývat v připravených úlech rozmístěných do kruhu kolem včelnice.

Inspirace

Při návrhu jsem se inspiroval architekturou parku, zaujaly mě skleníky - tedy zaoblené stavby z oceli + skla, zalité světlem. Vycházel jsem i z návrhu úlu z minulého úkolu, které plánují umístit kolem včelnice. Chtěl jsem použitím centrality docílit toho, aby vznikla jejich vzájemná komunikace. V neposlední řadě jsem se také u objektu inspiroval fullerovou kupolí, která mi tak trochu také připomíná skleník. Konstrukci u svého návrhu jsem však volil jinou - sklolaminát, zde jsem se inspiroval realizací architektů HŠH v Litomyšli - Jízdárnou. Inspiroval jsem se i architektem Martinem Rajnišem při konceptu žeber nesoucích sklolaminát a i konstrukcí slunolamu, která zajišťuje, aby se stavba nepřehřívala. U konstrukce terasy a řešení rozmístění prken jsem se inspiroval terasami paláce Špork od architekta Stanislava Fialy, který použil nepravidelná prkna, původně truhlářský odpad.

Koncept

Stavba je zázemím pro chov včel. Včelař zde bude mít možnost opravovat jednotlivé úly a manipulaci s medem. Zároveň zde bude mít uskladněné veškeré nářadí. Včelař bude mít ve včelnici i možnost odpočinku/přespání na jednolůžku. Na terase je v teplých letních dnech umožněno posezení. V zimních dnech jistě oceníme dřevěná kamna. Největší výzvou pro mě bylo zakomponování včelnice do parku, aby dodržovala celkový krajinný řád parku a zároveň komunikovala s úly a přitom byla esteticky svébytná

Návrh

Stavba na rovině rozhodně vynikne, v blízkosti nejsou ani žádné vysoké stromy, pouze křoviny. Stavba určitě do nějaké míry kontrastuje a působí nevšedně, jak celkovým tvarem tak i materiálem (sklolaminát). To považuji v exkluzivním a mnohdy exotickém prostředí pražské Botanické zahrady za adekvátní. Při bližším pohledu však připomíná konstrukci skleníku v parku (dřevěná žebra jako nosné prvky a sklolaminát s podobnou funkcí jako sklo). Stavba je tvarem válec s kupolí na které je posazena koruna s paprsky slunolamu, bránícího přehřívání. Do stavby jsou vytvořena okna i vstup formou průniku dalším válcem. Celá včelnice je umístěna na oválné dřevěné terase s podlahou z prken. Následně jsou kolem včelnice umístěny úly na kružnici. Uvnitř včelnice bude probíhat práce včelaře na pracovním pultu po obvodu místnosti. Tento pracovní pult je na místě oken snížen a je tak vytvořen sedací parapet, který slouží k relaxaci. Z oken je umožněn výhled do parku botanické zahrady. V pracovním pultu je i zapuštěno lůžko, která včelaři umožní přespání. Vstup do včelnice je umožněn z oválné terasy, vstup je orientován na sever. V letních měsících zde včelař může rozjímat na lavičce u stolu a komunikovat s kolemjdoucími. Z terasy je výhled na vstupní cestu ke včelnici a pozadí jsou vidět skleníky. Včelnice je vybavena kamny a také plynovou bombou pro přípravu jednoduchých pokrmů. Předpokládáme, že včelař bude využívat hygienické zařízení pro návštěvníky či pro zaměstnance parku. Parkování je umožněno na veřejném parkovišti přístupném z ulice K Pazderkám.

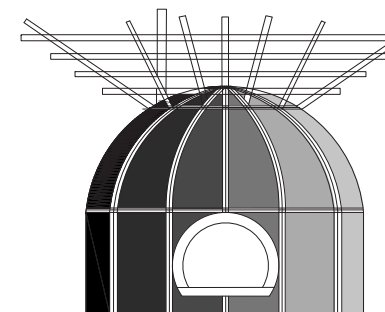
Materiály

Celá stavba je založena na zemních vrtech. Nosná konstrukce podlahy je dále tvořena dřevěným roštem. Na rošt je kotvena dvojitá skořepina ze sklolaminátu (vzduchová mezera izoluje). Pro okolí stavby to znamená, že do konstrukce je lehce vidět, celá konstrukce prosvítá a za tmy může s pomocí jedné žárovky efektně zářit. Sklolaminát je navržen v nažloutlém odstínu přírodní pryskyřice. V přechodu mezi kupolí a válcem je také uvažován žlab na zachytávání dešťové vody, která je dále svislým svodem vedena do sudu. Tam, kde z kupole vystupuje slunolam je taktéž stahující prstenec pro zajištění pevnosti. Slunolam je navržen z kruhových dřevěných profilů, které jsou umístěny v místě průniku prstence a žeber. Využití dešťové vody je myšleno hlavně pro včely, aby měly své napajedlo. Stavba není napojena na elektřinu a vytápění je řešeno pomocí kámen.

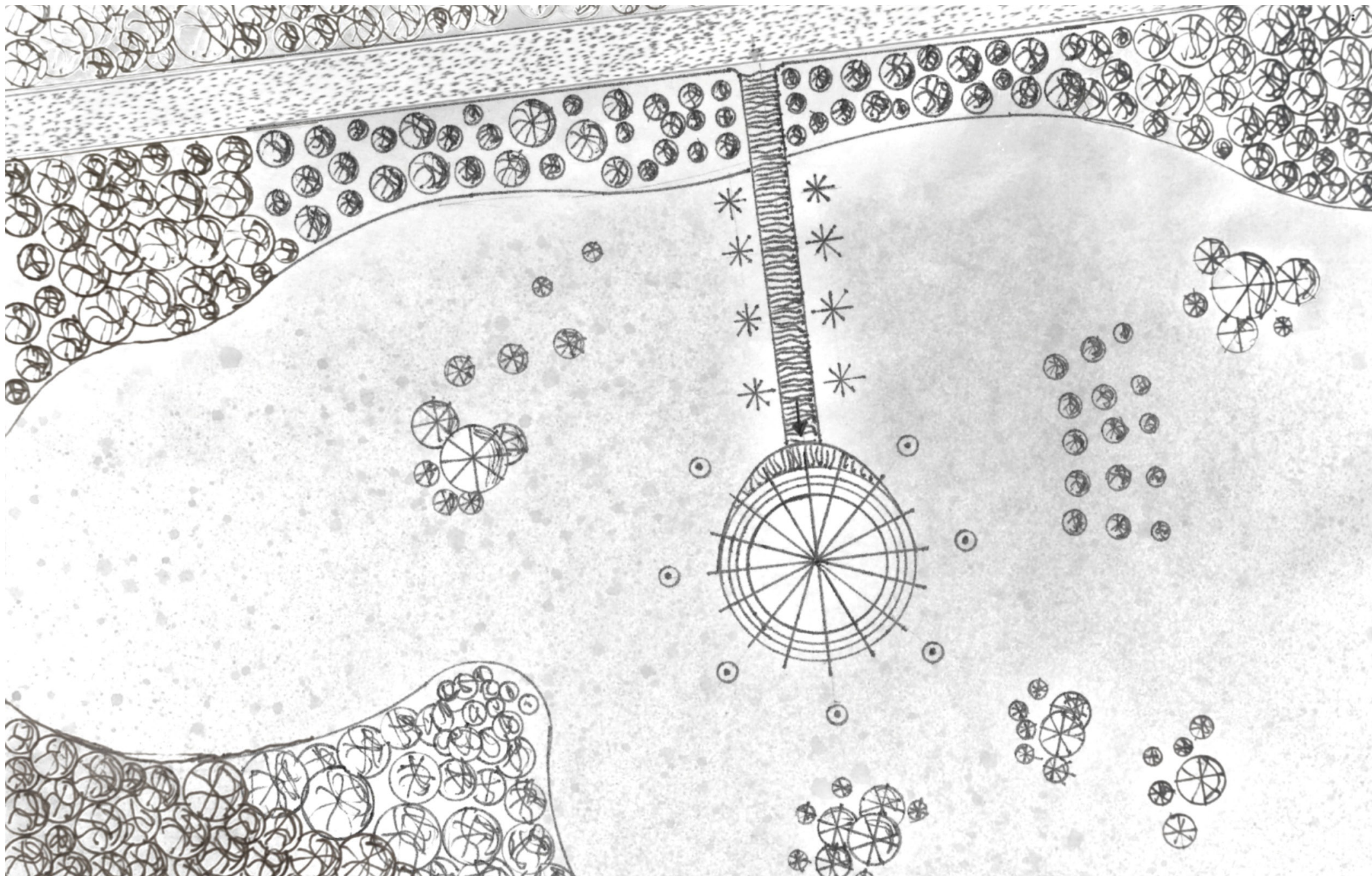
Reflexe

1. Uvědomil jsem si, že je vždy nutné důkladně prozkoumat dané místo, nejlépe osobně.
2. Zakusil jsem, že nápad chvíli zraje a nemusí přijít hned.
3. Naučil jsem se, že pauzák je kamarád.
4. Nečekal jsem, že dodatečné úpravy zaberou takového času.

Autor: David Talacko, 1. semestr, v Praze, v lednu 2021

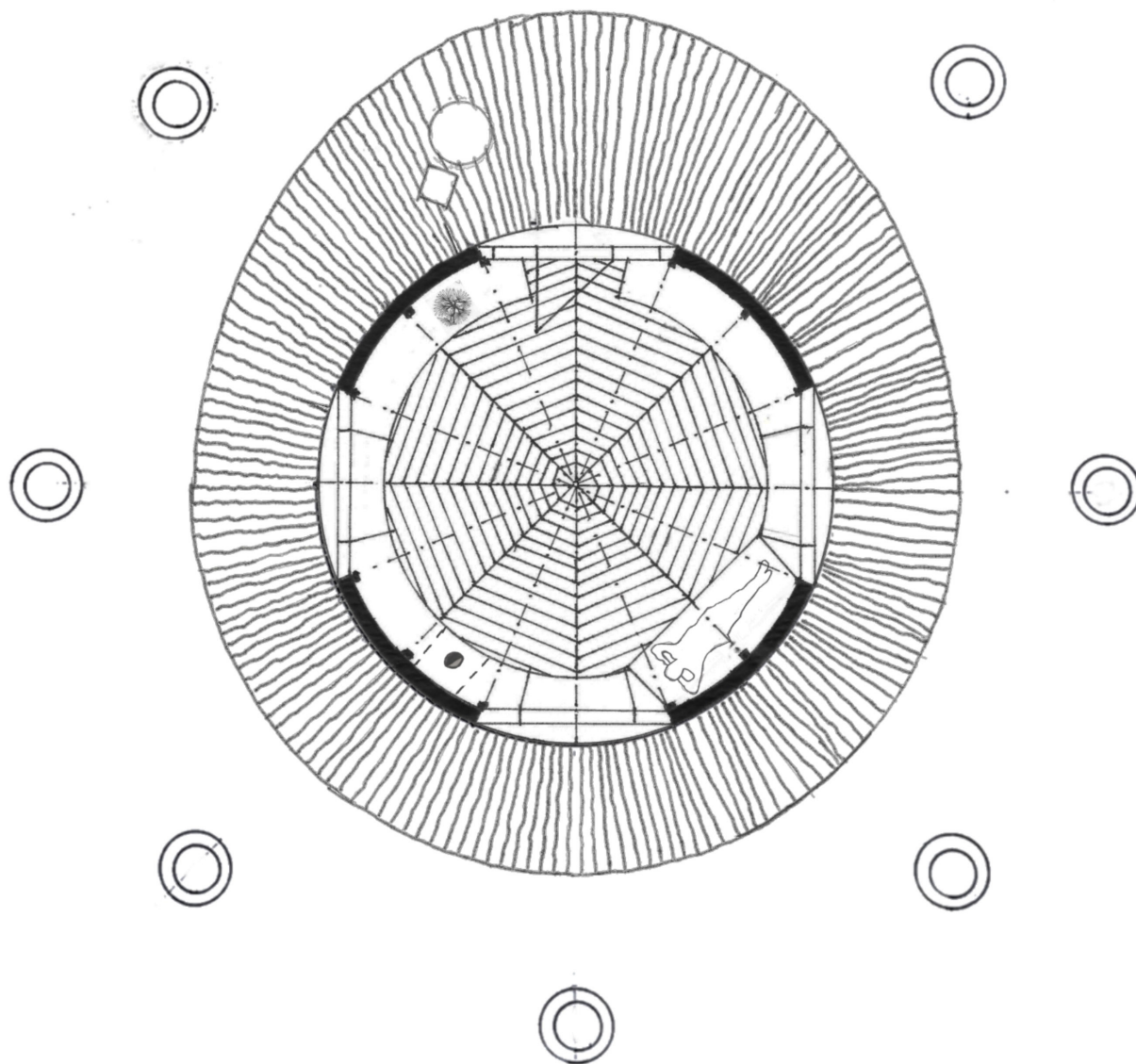
průvodní zpráva

0 1 2 3 4 5

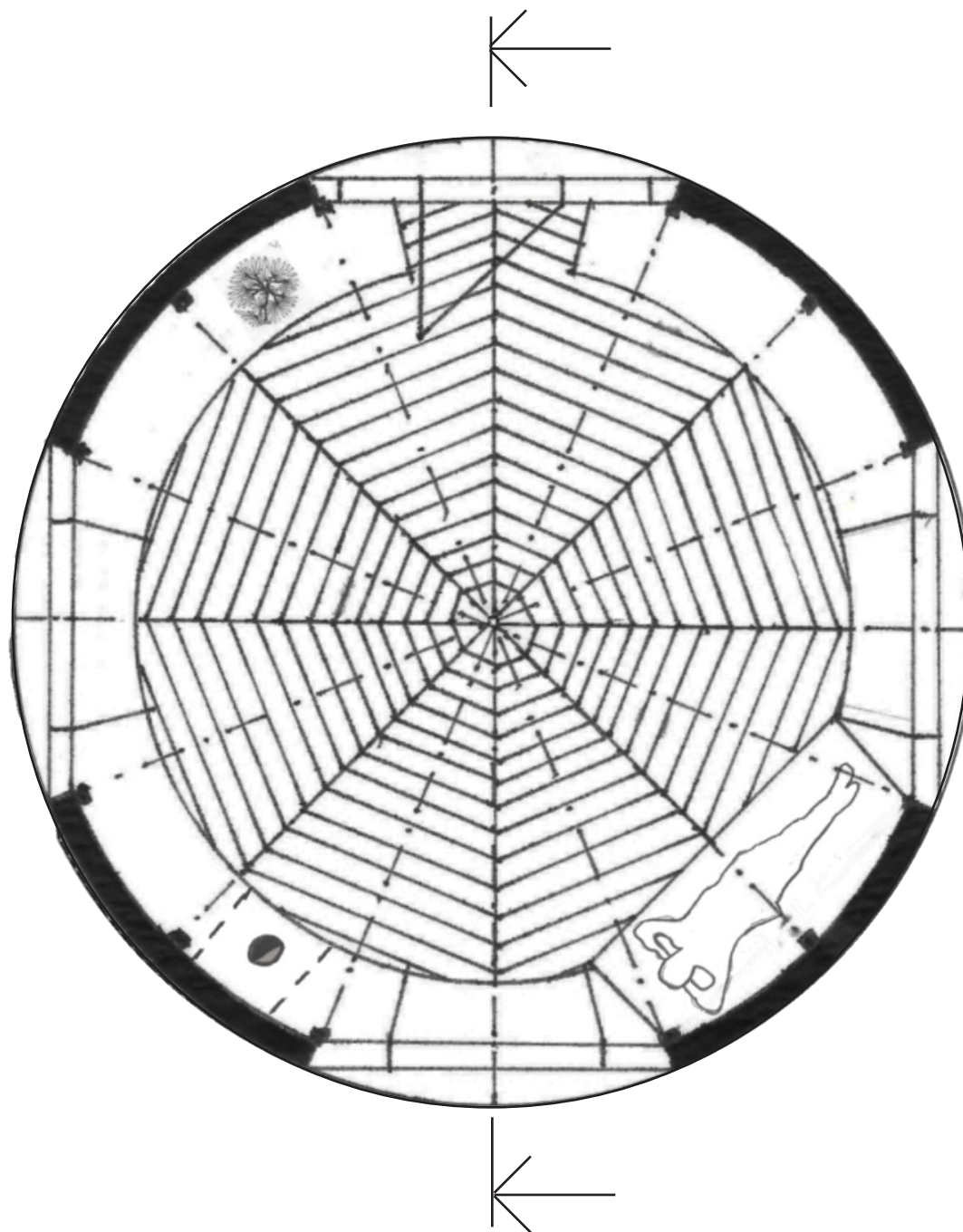
situace

m 1:100

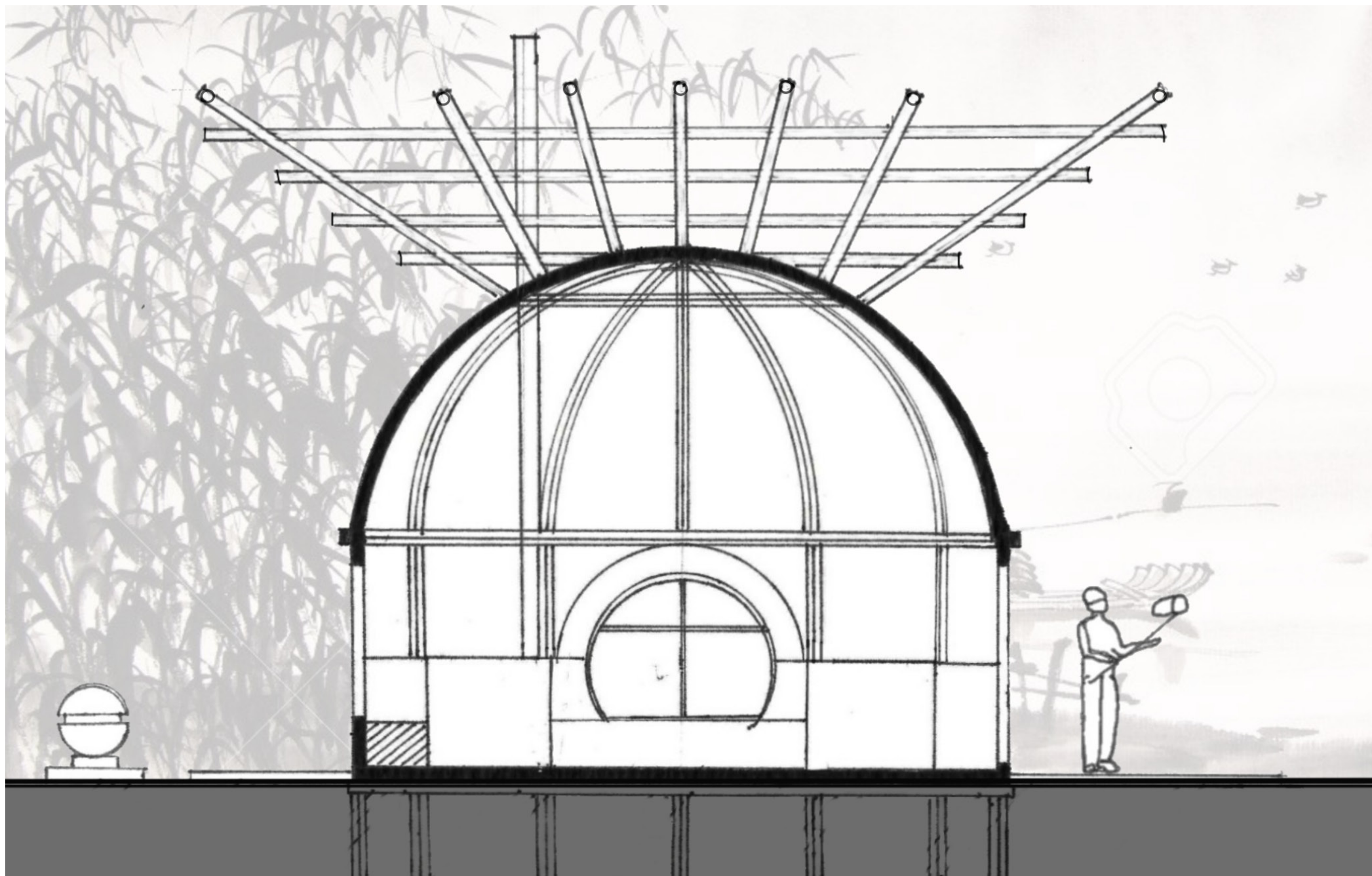
pūdorys 1. np

m 1:50

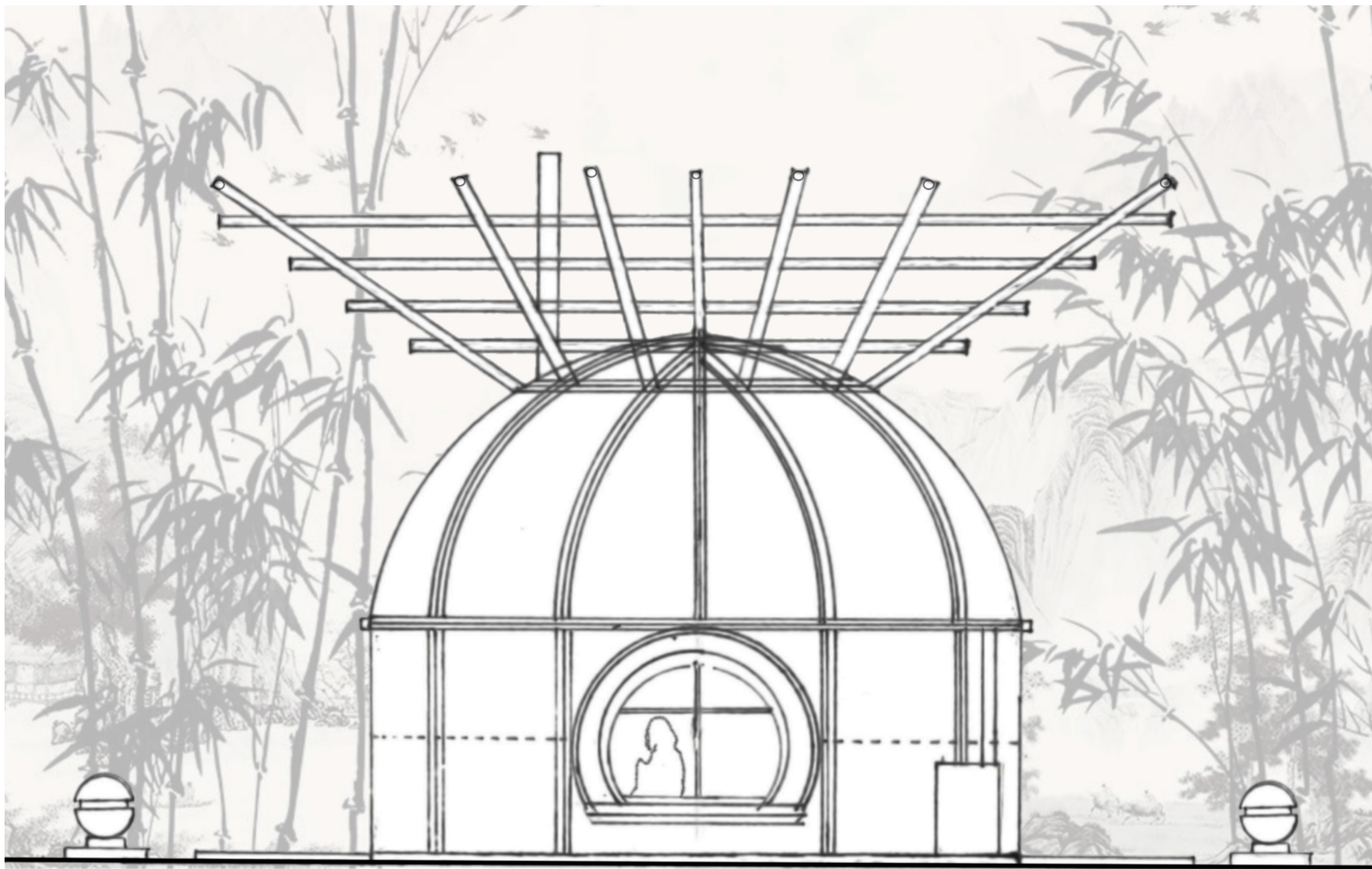

půdorys 1. np

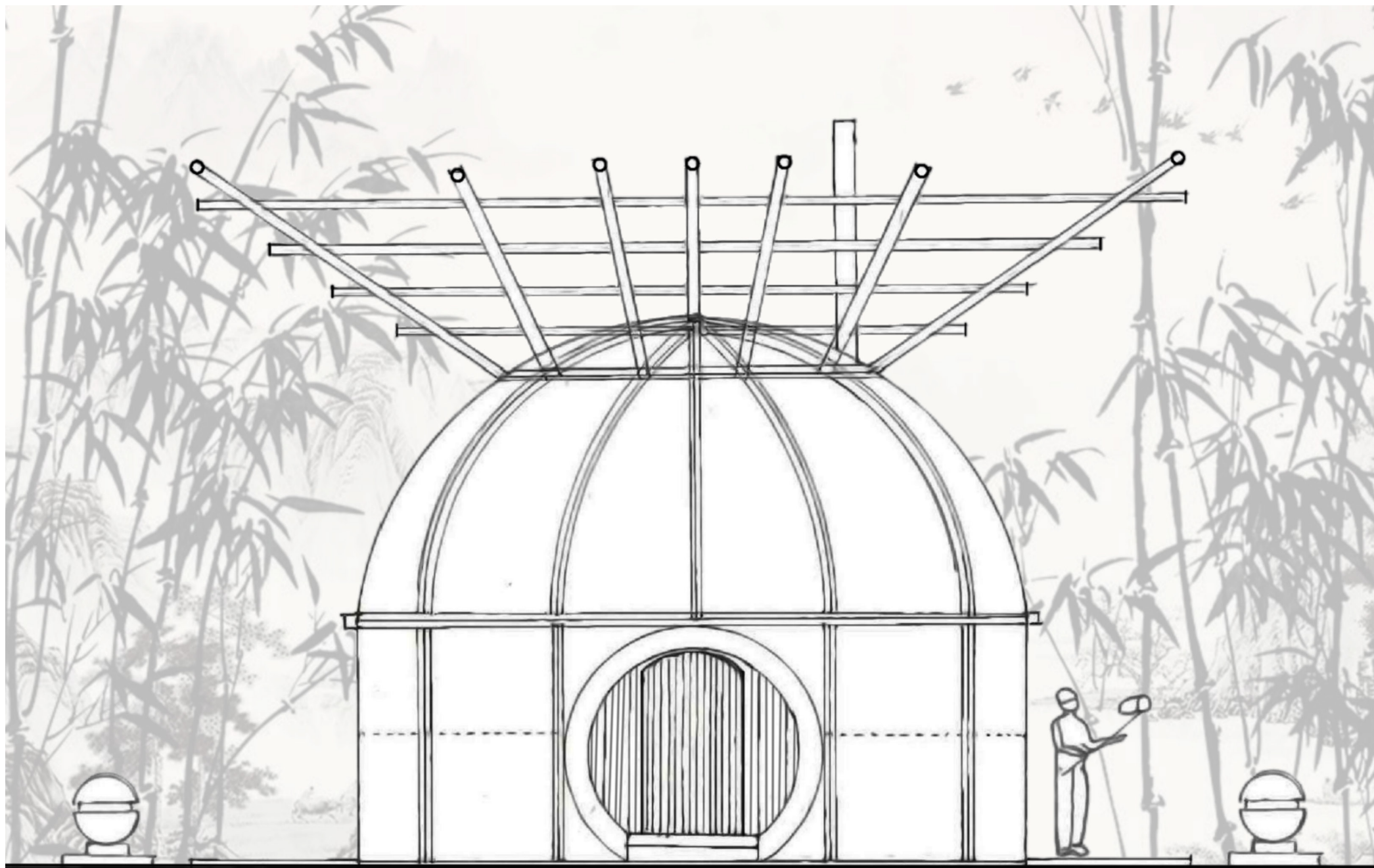
m1:50

řez

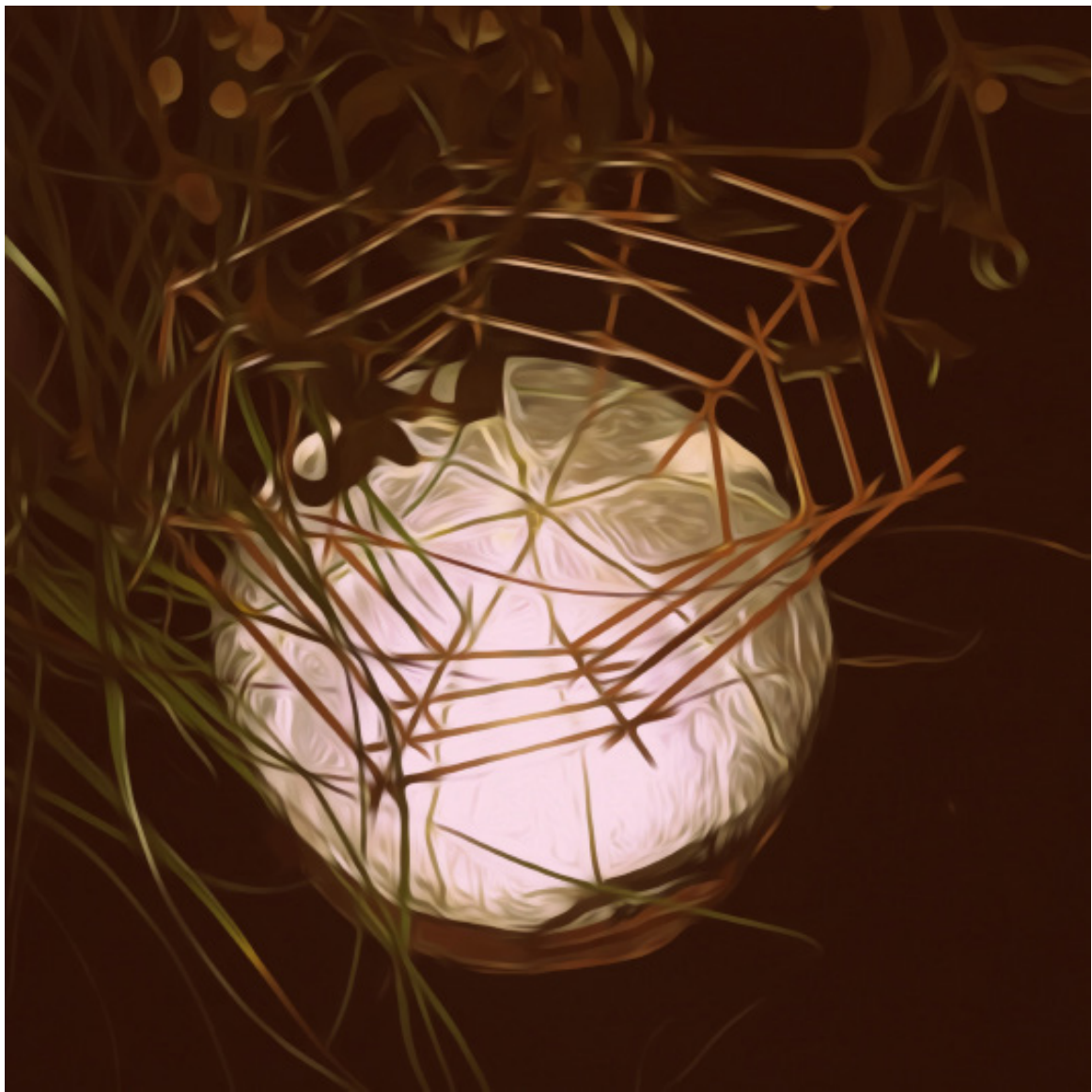
m1:50

pohled jižní
západní a východní

m1:50

pohled severní

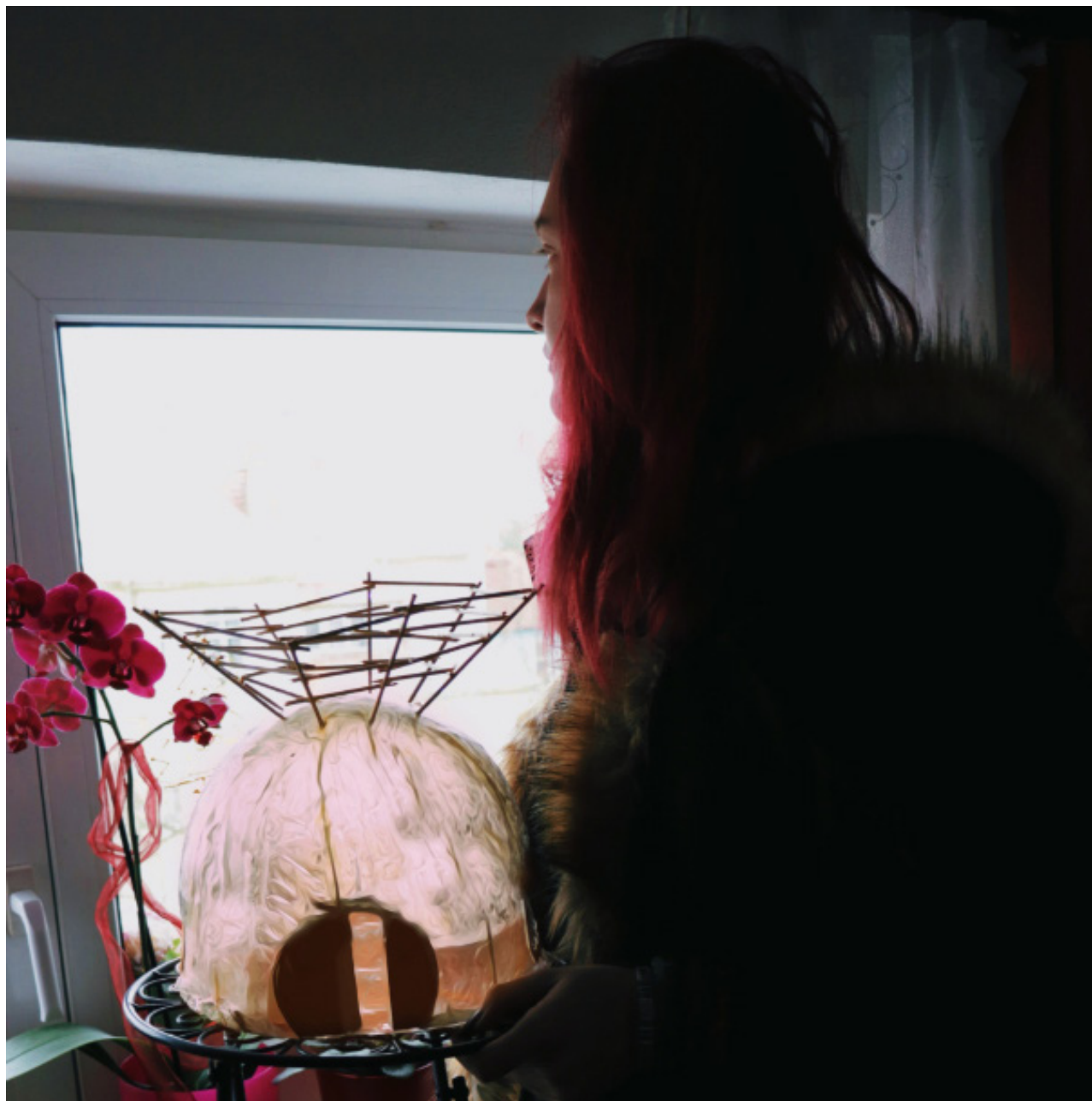
model

model

model

model